

ΤΕΤΑΡΤΗ Δ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΝΗΣΤΕΙΩΝ

ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς Προηγιασμένης

Ἦχος λ' Ἰ Νη

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι ε ἰ ε κε κρα α ξα

προ ος σε ε ε ει σα κου ου ου σο ο ον μου ου

ει σα κου σον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε ἰ Κυ

ρι ι ε ε κε κρα α ξα α προ ο ος σε ε ε ει

σα α α κου ου σο ο ον μου ἰ προ ος ε τη φω

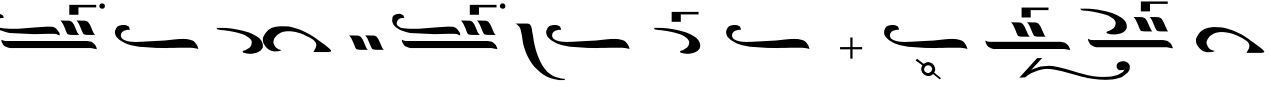
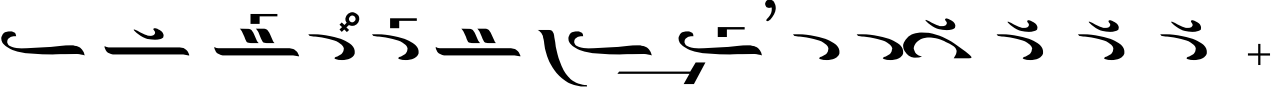

νη η η τη ης δε η σε ε ε ω ω ω ω ως

μου ἰ εν τω κε κρα γε ε ναι με προ ο ος σε

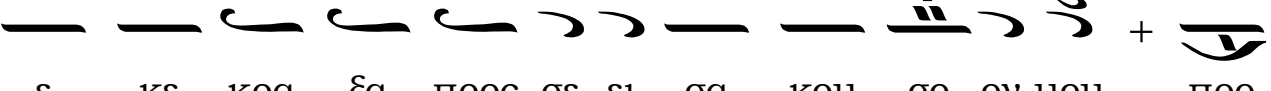
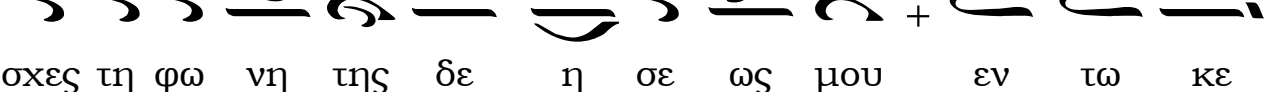
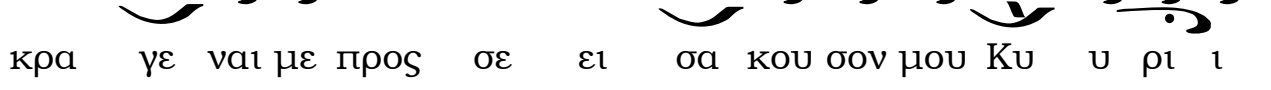

ε ε ει σα κου σο ο ον μου Κυ υ υ υ

ρι ι ι ι ε ἰ

Κα τευ θυν θη η τω η προ σε ε ευ χη

 η η μου ου ως θυ μι α α μα α ε νω πι

 ι ι ο ο ο ο ον σου ε πα αρ σις τω ω

 ω ων χει ει ρω ω ων μου θυ σι ι α

 ε σπε ρι ι ι νη η η ει σα κου σον μου

 Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε

Τὰ αὐτὰ Κεκραζάρια, σύντομα

 Κυ ρι ε ε κε κρα ζα προς σε ει σα κου

 σο ον μου ει σα κου σο ον μου Κυ ρι ε Κυ ρι ε

 ε κε κρα ζα προς σε ει σα κου σο ον μου προ

 σxes τη φω νη της δε η σε ως μου εν τω κε

 κρα γε ναι με προς σε ει σα κου σον μου Κυ υ ρι ι

 ε

Κ α τευ θυν θη η τω η προ σευ κη η μου
 ως θυ μι α μα ε νω πι ο ο ον σου ε παρ
 σις των χει ρων μου θυ σι ι α ε σπε ρι νη
 ει σα κου σον μου Κυ υ ρι ε

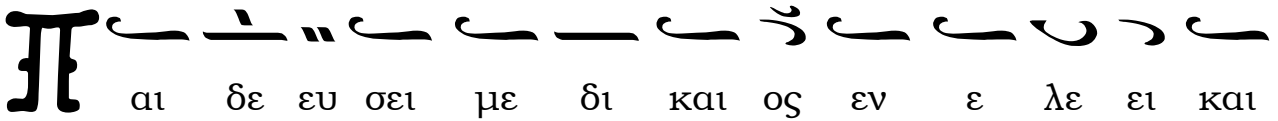
Στιχολογία ὑπὸ Μανουήλ Πρωτοψάλτου

Χ ου Κυ υ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι μου
 και θυ υ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου
Μ η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους
 πο νη ρι ι ας του προ φα σι ζε σθαι προ φα σεις
 εν α μαρ τι ι αις

Σ υν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι
 ι ι αν και ου μη συν δυ α α σω με τα των εκλε

κτων α αυ των

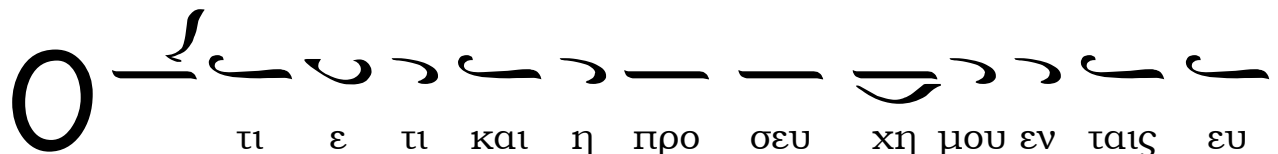
αι δε ευ σει με δι και ος εν ε λε ει και

ε λεγ ξει με ελαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα

να τω την κε φα λην μου

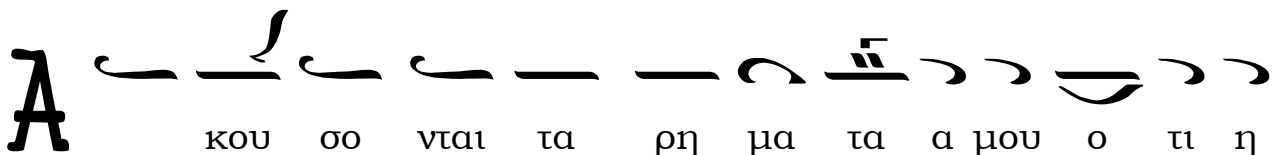
τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ

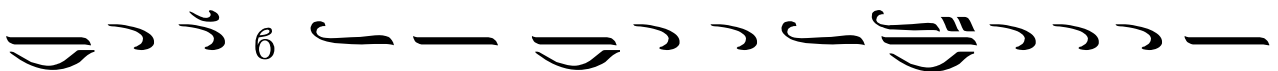
δο κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με

να πε τρας οι κρι ται αυ των

κου σο νται τα ρη μα τα α μου ο τι η

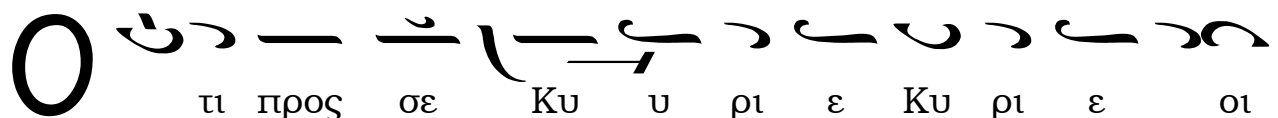
δυν θη σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της

γης δι ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα

ρα τον Α δην

τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι

ο φθαλ μοι μου ^Δ ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε

λης την ψυ χη ην μου ^ν

φ υ λα ξον με α πο πα γι ι δος ης σου νε

στη σαν το ο ο μοι ^β και α πο σκαν δα λων των

ερ γα ζο με νων την α νο μι αν ^ν

Σπικηρόν Ἰδιόμελον

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

^χ Πε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α

μαρ τω λοι ^Δ κα τα μο νας ει μι ε γω ^χ

ω ω ω ε ω ως α αν πα α α ρε ε ε ελ

θω ^ν

οις των ε μων λο γι σμων λη σταις πε ρι πε

ε σω ων ε σου λη θην ο ο τα α α λα

ας το ο ον νην και δει νως πλη γω ω θεις ο
 λην μη την ψυ χην τε τρα α αυ μα τι σμαι
 αι και εν θεν κει μαι γυ μνος α ρε τω ων εν
 τη τσ ς βι ι ι ς ς ο ο ο δω Ι
 ε ρευς δε ι δων με τω μω ω λω ω πι ο δυ
 νω ο με ε νον δι α το αν ι α τον πα
 ρο ρω ων ς ς ςκ ε πι ι βλε ε ε πει ει
 Λευ ι της δε πα λιν μη φε ρων την ψυ χο
 φθο ρον αλ γη η δο ο ο να και αυ τος κα τι
 δω ων α αν τι πα α ρη η ηλ θε ε ε ε
 μοι συ υ δε ο ευ δο κη σας ςκ εκ Σα
 μα α ρει ει ει ας αλλ εκ Μα ρι ας σα ρ κω

θη ναι Χρι στε ε ο Θε ε ος ^Δ τη φι λαν θρω ω

πι ι α α ος πα ρα ος μοι τη η ην ι α α

σιν ^β ^λ ε πι χε ω ων επι ε ε με το με ε ε

γα α ος ε ε ε λε ε ε ε ος ^ν ^δ

τὸ αὐτό

Χρύσανθου Θεοδοσόπουλου

^χ φ ω νη μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα

ξα ^Δ ^δ φω νη μου προς Κυ ρι ον ε δε ε η η

η η θην ^ν ^δ

ροις των ε μων λο γι σμων λη σται αις περι πε ε

σων ^β ^λ ε ου λη θην ο τα α α λα ας το ον

νουν ^ν ^δ και δει νω ως πλη γω θεις ^Δ ^δ ο ο λην μου

την ψυ χηγ τε τρα α αυ μα τι ι σμαι ^β ^λ και εν θεν

κει μαι γυ μνος α ρε των εν τη του βι ι ι ου ου

ο ο δω Ι ε ρευς δε ι δων με τω μω ω

λω ω πι ο δυ νω ω με νον δι α το α

νι α τον πα ρο ρω ων ου ουκ ε πι ι ι βλε ε

ε ε πει Λευ ι της δε πα λιν μη φε ρων την

ψυ χο φθο ρον αλ γη η δο ο ο να και αυ

τος κα τι δω ων αν τι πα ρη η ηλ θε ε ε ε

μοι συ υ δε ο ευ δο κη σας ουκ εκ Σα

α α μα α ρει ει ει ας αλλ εκ Μα ρι ας σαρ

κω θη ναι Χρι στε ε ο Θε ος τη φι λαν θρω

πι ι α α σου πα ρα σχου μοι τη η ην ι α α

σιν ε πι χε ε ω ων ε πε με το με ε ε

γα α α α σου ε ε ε λε ε ε ε

ος ν
 ος

Μαρτυρικόν

Δοσιθέου Κατουνακιώτου

χ εκ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η

σιν μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α

παγ γε λω ν
 ος

ε ι τις α ρε τη και ει τις ε παι νος πρε πει

τοις Α γι οις ξι φε σι γαρ ε ε κλι ναν τους αυ

χε νας δι α σε τον κλι ναν τα ου ρα νους και κα

τα βαν τα ε ξε χε αν το αι αι μα αυ των

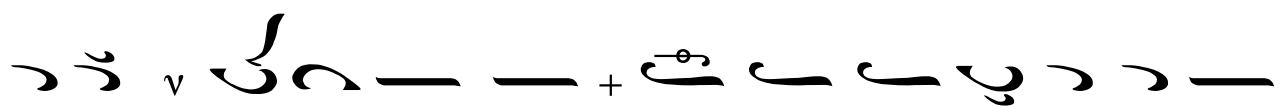
δι α σε ε τον κε νω σαν τα αυ τον και μορ

φην δου λου λα βο ο ον τα ε τα πει νω

θη σαν ε ως θα να α α του την πτω χει
 αν σου ου μι μου με νοι ων ταις ευ καις κα τα
 το πλη ηθος των οι κτιρμων σου ο θε ος ε
 λε ησον η μας

ἕτερον, Χρύσανθου Θεοδοσόπουλου

ι τις α ρε τη και ει τις ε παι νος πρε
 πει τοις Α γι οις ξι φε σι γαρ ε ε κλι ναν τους αυ
 ξε νας δι α σε τον κλι ναν τα ου ρα νους και
 κα τα βαν τα ε ξε κε αν το αι αι μα αυ των
 δι α σε ε τον κε νω σαν τα αυ τον και μορ
 φην δου λου λα βο ο ον τα ε τα πει νω θη
 σαν ε ως θα να α του την πτω χει αν σου ου μι μου

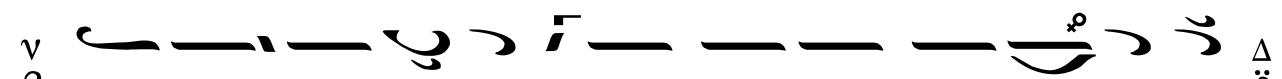
 με νοι ^νων ταις ευχαις κα τα το πληθος των οι

 κτιρ μων σου ο Θεος ε λε ησον η μας ^ν

Σπιχηρά Προσόμοια,
ποίημα Ἰωσήφ

Κύριε, εἰ καὶ κριτηρίω

π.Κ.Παπαγιάννη

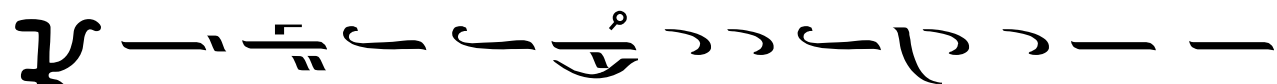

^ν ^Δ

 εν τω εκ λειπειν εξ ε μου το πνευμα μου ^Δ

 και συ ε γνωστας τρι βους μου ^ν

 Κ υ υ ρι ε συ τους ι ε ρου ους μαθη

 τας σου ^Δ λο γι κους ου ρα νους εδειξας ^ν του των ι

 ε ραις με σι τει αις ^β ^λ των της γης κα κω ων με λυ

 τρωσαι ^ν δι εγ κρα τει ει ας υ ψων συν νευ σε

 ως ε κα στο τε της προς τα πα αθη τον λο

 γι σμο ο ον μου ^Δ ως οι κτιρ μων και φι λα ανθρωω

ⲓ
πος

ν
ⲓ

ⲉⲛ ⲟ ⲃⲱ ⲧⲁⲩⲧⲉ ⲛⲉ ⲉ ⲡⲟ ⲣⲉⲩ ⲟ ⲙⲛ ⲉ ⲕⲣⲩ

ⲩⲁⲛ ⲡⲁ ⲅⲓ ⲃⲁ ⲙⲟⲓ

ν
ⲓ

Ⲉ ⲉ ⲭⲟⲛ ⲧⲉⲥ ⲡⲁⲛ ⲧⲉⲥ ⲧⲟⲛ ⲕⲁⲓ ⲣⲟ ⲟⲛ ⲧⲛⲥ ⲛⲛ

ⲥⲧⲓ ⲁⲥ ⲱⲥ ⲥⲩ ⲛⲉⲣ ⲅⲟⲛ ⲑⲓ ⲱⲛ ⲡⲣⲁ ⲅⲉ ⲱⲛ ⲛⲕⲗⲁⲩ ⲥⲱ ⲙⲉⲛ ⲉⲥ

ⲟ ⲗⲛⲛⲥ ⲕⲁⲣ ⲃⲓ ⲓ ⲓ ⲁⲥ ⲁ ⲕⲁⲓ ⲧⲱ ⲥⲱ ⲧⲛ ⲣⲓ ⲃⲟ ⲛⲛ ⲥⲱ

ⲙⲉⲛ ⲛⲓ ⲃⲓ ⲁ ⲧⲱⲛ ⲥⲱ ⲱⲛ ⲙⲁ ⲑⲛⲛ ⲧⲱⲛ ⲕⲩ ⲩ ⲣⲓ ⲉ

ⲡⲟ ⲗⲩ ⲉ ⲗⲉ ⲉ ⲥⲱ ⲱ ⲥⲟⲛ ⲧⲟⲥ ⲡⲟ ⲃⲱ ⲁ ⲛⲩ ⲙⲟⲩ

ⲟⲩⲛ ⲧⲁⲥ ⲱⲥ ⲟⲓ ⲕⲧⲓⲣ ⲙⲟⲛ ⲕⲁⲓ ⲡⲓ ⲗⲁ ⲁⲛ ⲑⲣⲱ ⲱ ⲡⲟⲥ

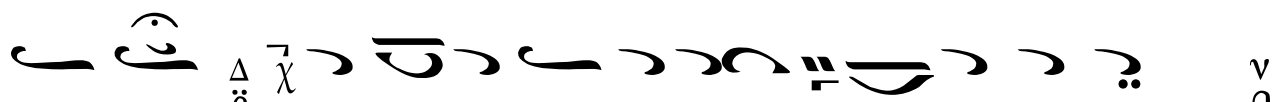
ν
ⲓ

ἕτερον Προσόμοιον,
ποίημα Θεοδώρου

Τὴν ἔνδοξον καὶ ἄχραντον

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

Ⲭ ⲕⲁ ⲧⲉ ⲛⲟ ⲟⲩⲛ ⲉⲓⲥ ⲧⲁ ⲃⲉ ⲅⲓ ⲁ ⲕⲁⲓ ⲉ ⲡⲉ

 βλε πον ^Δ _{δὴ} ⁷ _χ και ουκ ην ο ε πι ι γι νω σκων με _ν _{δὴ}

A

 πο στο λοι παν ευ φη μοι οι τϛ κο σμϛ

 πρε σβευ ται ^Δ _{δὴ} α σθε νϛν των ι α τροι της υ γει

 ας φυ λα κες _{δὴ} ^ν αμ φο τε ρω θεν η μας συν τη ρη

 σα τε ^β _λ της Νη στει ας τον χρο νον δι ιπ πευ ον

 τας ^Δ _{δὴ} εν αλ λη λοις εν θε ως ει ει ρη νευ ον τας _ν _{δὴ}

 τον νϛ ϛν αν εν ο κλη τον των πα θων φυ λατ

 το ον τες ^Δ _{δὴ} ι να α σω μεν Χρι στω ως νι κη

 τη εξ α να σταν τι υ μνον α α πα αν τες _ν _{δὴ}

ἕτερον, Χρύσανθου Θεοδοσόπουλου

A

 πο στο λοι πα νευ φη μοι ^Δ _{δὴ} οι του κο σμου

 πρε σβευ ται ^Δ _{δὴ} α σθε νουν των ι α τροι ^β _λ της υ γει

 ας φυ λα κες ^ν αμ φο τε ρω θεν η μας συν τη ρη

 σα τε ^β της νη σται ας τον χρο νον δι ιπ πευ ον

 τες ^Δ εν αλ λη λους εν θε ως ει ει ρη νευ ον

 τας ^ν τον νουν α νε νο χλη τον ^β των πα θων φυ λατ

 τον τες ^Δ ι να α σω μεν Χρι σω ως νι κη τη εξ

 α να σταν τι υ μνον α α παν τες ^ν

Ἔτερα Προσόμοια κατ' Ἀλφάβητον
 Ποίημα Συμεών τοῦ Μεταφραστοῦ

Ἦχος ^β Βου

Ἦθελον δάκρυσιν ἐξαλείψαι

π.Κ.Παπαγιάννη

 Α πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ

 ε σιν ο εκ ζη των την ψυ χην μου ^β

 Α πας ο βι ος μου με τα πορ νων και τε λω

ων εκ δε δα πα νη ται ^βλα α ρα δυ νη σο μαι

καν εν γη ρα ^πμε τα γνω ναι α α περ ε ξη

μαρ τον ^βΔη μι ουρ γε των α παν των ^Δκαι ι α

τρε των νο σουν των ^πΚυ υ ρι ε πριν εις τε λος α πο λω

μαι σω σον με ^βλα

^χε κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα ου

ει ^χη ελ πης μου με ρις μου ει εν γη ζω

ων ^βλα

Bα ρει συν ε χο μαι α με λει ας ^πτω βορ

βο ρω εγ κυ λιν δου με νος ^ββε λει κεν του με

νος του Βε λι αρ ^πκαι μο λυ νω το κατ ει

κο να μου ^βε πι στρο φευ α με λουν των ^Δκαι λυ

— — — — — π — — — — —
 τρω τα ε ππαι σμε νων Κυ υ ρι ε πριν εις τε λος α

υ — — — — — β
 πο λω μαι σω σον με λ

Στίχος: Πρόσχεσ πρός τήν δέησίν μου, ὅτι ἔταπεινώθην σφόδρα

Γέγονα πρόσκομμα τῶν ἀνθρώπων, γεωργήσας ὡς γηγενής, γεηρά· γάμω ὠμίλησα σῆ προστάξει, καί παρέβην μιάνας κοίτην ἐμήν, ὁ ἀπό γῆς πλαστουργήσας, τὸ πλάσμα σου μὴ παρίδης, Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Στίχος: Ῥῦσαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

Δήμιος γέγονα τῇ ψυχῇ μου, τῆς σαρκός μου πρόνοιαν ποιησάμενος, δαίμοσι παίγνιον κατεστάθην, ἡδοναῖς δουλεύων καὶ ἀτοπήμασι· τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου φείσαι, φυγαδευτὰ τῶν δαιμόνων. Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με

Στίχος: Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

Ἐκὼν ἐζήμαρτον ὑπὲρ πάντα, διὰ τοῦτο ἐγκαταλέλειμμαί, ἔχω ἀντίδικον τῆς ψυχῆς μου, τῆς σαρκός τὸ φρόνημα καὶ σκοτίζει με. Ὁ φωτισμὸς τῶν ἐν σκότει, καὶ ὁδηγὸς πλανωμένων. Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με

Στίχος: Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὐ ἀνταποδῶς μοι.
 Ζήσεται ἔλεγεν ὁ Προφήτης, ἡ ψυχὴ μου Κύριε, καὶ

αϊνέσει σε, ζήτησον πρόβατον πλανηθέν με, καὶ ἀρίθμησόν με τῇ ποιίμνῃ σου· δός μοι καιρὸν μετανοίας, ἵνα στενάζων βοῶ σοι· Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με

Στίχος: Ἐκ βαθέων ἐκέκραζά σοι, Κύριε, Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Ἥμαρτον ἥμαρτον ἀθετήσας, τὰ προστάγματα σου Χριστέ ὁ Θεός, ἴλεως γενοῦ μοι, ὦ Εὐεργέτα, ἵνα βλέψω τοῖς ἔνδοθεν ὀφθαλμοῖς, καὶ ἀποφύγω τοῦ σκότους, καὶ μετὰ φόβου βοήσω· Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με

Στίχος: Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Θῆρές με ἄγριοι περιέσχον, ἀλλ' ἐξ αὐτῶν με ἄρπασον Δέσποτα· θέλεις γὰρ ἅπαντας τοῦ σωθῆναι, καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν, πάντας ἀνθρώπους ὡς Κτίστης, καὶ μετὰ πάντων με σῶσον. Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με

Στίχος: Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν.

Ἰαμα γίνου μοι Εὐεργέτα, λυτρωτὰ σωτήρ μου καὶ μὴ ἀπώση με, ἴδε με κείμενον ἀνομίαις, καὶ ἀνάστησόν με ὡς παντοδύναμος, ἵνα κἀγὼ ἐξαγγέλλω, τὰς πράξεις μου καὶ βοῶ σοι· Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Στίχος: Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Κρύψας τὸ τάλαντον τὸ δοθέν μοι, ὡς ἀγνώμων δοῦλος τῇ γῆ κατέχωσα· καὶ γὰρ ὡς ἄχρηστος κατεκρίθην, καὶ

οὐ τολμῶ λοιπὸν ἐξαιτῆσαί σοι, ὡς ἀνεξίκακος οἴκτειρόν με, ἵνα κἀγὼ ἀνακράζω· Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Στίχος: Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας, ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον

Λίμνην ἐξήρανας παθημάτων, τῆς Αἱμορροούσης ἀφῆ κρασπέδου σου, λήψομαι ἄφεσιν ἐγκλημάτων, ἀδιστάκτῳ πίστει σοι προσερχόμενος. Δέξαι κἀμὲ ὡς ἐκείνην, καὶ ἴασαί μου τὸ ἄλγος. Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Στίχος: Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις· καὶ αὐτὸς λυτρῶσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Μέλλεις καθέζεσθαι ἐπὶ θρόνου, ὁ ποιήσας λόγῳ τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, μέλλομεν ἅπαντες παραστήναι, ἐξαγγέλλοντές σοι τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν, πρὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης, ἐν μετανοίᾳ με δέξαι. Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Στίχος: Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

Νεῦσον τῷ ὄμματι τῷ εὐσπλάγχνῳ, καὶ γενοῦ μοι ἴλεως μόνε Σωτήρ, νάματα δώρησαι ἰαμάτων, τῇ ἀθλίᾳ μου καὶ ταλαιπώρῳ ψυχῇ, ἀπόσμηζον ἐκ τοῦ ρύπου, τῶν ἔργων μου ἵνα μέλψω· Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Στίχος: Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ξίφη ηὐτρέπισεν ὁ Βελίαρ, ἐκθηρεῦσαι σπεύδων τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν, ξένον ἐποίησέ με Οἰκτίρμον,

φωτισμοῦ τῆς γνώσεως τοῦ προσώπου σου. Ὁ κραταιὸς ἐν ἰσχύϊ, τούτου σκευῶν ἄρπασόν με· Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Στίχος: Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἴδού, ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς παιδίσκης αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ οἰκτειρήσαι ἡμᾶς.

Ὅλος τοῖς πάθεσιν ἐδουλώθην, ἐγκαταλείψας νόμον καὶ θείας γραφάς, ὅλον με ἴασαι εὐεργέτα, δι' ἐμὲ κατ' ἐμὲ γεγονῶς ἀγαθέ, ἐπίστρεψόν με οἰκτίρμον, ὁ τῶν παθῶν καθαιρέτης. Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Στίχος: Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως, ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν· τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθυνούσι, καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

Πόρνη τοῖς δάκρυσιν καταβρέχει, τοὺς ἀχράντους τε καὶ τιμίους πόδας σου, πάντας προτρέπουσα τοῦ προστρέχειν, καὶ λαμβάνειν λύσιν τῶν ἐγκλημάτων αὐτῶν. Αὐτῆς τὴν πίστιν παράσχου, κάμοι Σωτῆρ του βοᾶν σοι, Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Στίχος: Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Ῥύπον καθάρισον τῆς ψυχῆς μου, ὁ δι' ἐμὲ πτωχεύσας καὶ νηπιάσας σαρκί, ρανίδα ἐλέους σου καταπέμψας, τῷ ἀσθενεῖ καὶ τεθλασμένῳ Χριστέ, ἀπόπλυνον ἐκ τοῦ ῥύπου, ἰάτρευσον ἀσθενοῦντα. Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Στίχος: Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Στήριζον Δέσποτα τὴν ψυχὴν μου, σοὶ προστρέχειν καὶ

σοὶ δουλεύειν αἰεὶ σκέπη ὑπάρχεις γάρ μου καὶ φύλαξ,
καὶ ἀντίληψίς καὶ βοήθεια, ἀζήωσον Θεὲ Λόγε, βοᾶν με ἐν
παρρησίᾳ· Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Στίχος: Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Τεῖχος ἀπόρθητον ἡμῖν γενοῦ, Ἰησοῦ Σωτῆρ καὶ ἐλεῆμον
Θεέ· τρόποις καὶ ἔργοις ἀπατηλοῖς γάρ, συμπεπτώκαμεν,
ἀλλ' ἀνάστησον, ὡς εὐεργέτης τὸ πλάσμα, καὶ
διαλλάγηθι ὡς οἰκτίρμον. Κύριε, πρὶν εἰς τέλος
ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Στίχος: Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Υἱὸς ὁ ἄσωτος ἐγενόμην, διασκορπίσας τὸν πλοῦτον,
λιμῶ νῦν τήκομαι, ὑπὸ τὴν σκέπην σου καταφεύγω,
ὥσπερ ἐκείνον δέξαι με Πάτερ ἀγαθέ, καὶ μέτοχον τῆς
τραπέζης, ἀζήωσον τοῦ βοᾶν σοι. Κύριε, πρὶν εἰς τέλος
ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Στίχος: Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Φθόνῳ ἐξέβαλε Παραδείσου, τὸν πρωτόπλαστον ὁ
ἀρχέκακος, φάσκων τὸ Μνήσθητι ἐπὶ ξύλου, ὁ Ληστῆς
ἀπέλαβε τὸν Παράδεισον, ἐγὼ δὲ πίστει καὶ φόβῳ, τὸ
Μνήσθητί μου, βοῶ σοι· Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι,
σῶσόν με.

Στίχος: Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Χεῖρά μοι ἔκτεινον ὡς τῷ Πέτρῳ, καὶ ἀνάγαγε τοῦ βυθοῦ
ὁ Θεός, χάριν καὶ ἔλεός μοι παράσχου, τῇ πρεσβείᾳ τῆς
παναμώμου Μητρός, τῆς σὲ τεκούσης ἀσπόρως, καὶ τῶν
Ἁγίων σου πάντων. Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι,
σῶσόν με.

Στίχος: Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Ψάλλοντα, δέξαι με καθ' ἐκάστην, ὁ Ἄμνος ὁ αἶρων τὴν ἁμαρτίαν μου, ψυχὴν καὶ σῶμά μου ὀλοκλήρως, εἰς τὰς χεῖράς σου παρατίθημι, καὶ ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρα, χρεωστικῶς ἐκβοῶ σοι· Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Στίχος: Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Ἦ τῆς ἀφάτου σου εὐσπλαγχνίας, ὑπεράγαθε ἀνεξίκακε Κύριε! ὦ ἀναμάρτητε καὶ οἰκτίρμον, μή με ἀπορρίψης ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, ὅπως κἀγὼ εὐχαρίστως, χαίρων καὶ ψάλλων βοῶ σοι· Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Δόξα... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον

β
 ξ Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι ξ

Και νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των

αι ω νων α μην β
 ξ

Ω τη αρ ρη τω συγ κα τα βα σει π
 ρ ω

του ξε νου το ο κου το υ περ θαυ μα στον β
 ξ ω

πως Παρ θε νος βρε φος σε φε ρει π
 ρ εν αγ κα λαις

τα αυ της τον Ποι η την και Θε ον β
 ξ ο εξ αυ της σαρ

κω θη ναι ^Δ _δ κα τα δε ξα με νος ευ ερ γε τα π ρ

Κυ υ ρι ε πριν εις τε λος α πο λω μαι σω σον με ε

ε ε ε β λ

Εἴσοδος. Καὶ καθεζῆς ἢ λοιπὴ Ἀκολουθία καὶ ἡ Θ. Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων Δώρων.